

POSTAVENIE SITUAČNÉHO CENTRA SR V BEZPEČNOSTNOM SYSTÉME SR

Jozef Lužák ¹, Lubomír Klačko ²

ABSTRAKT

Po zániku bipolárneho rozdelenia sveta došlo ku geopolitickým zmenám a s tým súvisiace nové bezpečnostné otázky, na ktoré bolo potrebné reagovať. Zaisťovanie bezpečnosti občanov a štátu si vyžadovalo a vyžaduje komplexný prístup všetkých relevantných subjektov s presne stanovenými úlohami vo fungujúcom systéme. Jedným z prvkov je aj analytické centrum, ktoré by vyhodnocovalo udalosti v bezpečnostnom prostredí doma a v zahraničí. Následne by informovalo relevantné subjekty o vývoji situácie a možnom vplyve na bezpečnostné prostredie štátu. V nasledujúcich kapitolách sa oboznámime s genézou vzniku takéhoto centra v Slovenskej republike.

Kľúčové slová: bezpečnostné prostredie, bezpečnostný systém, bezpečnostná stratégia, koncepcia bezpečnostného systému, zámer zriadenia stáleho situačného centra;

ABSTRACT

After the end of bipolar dividing of the world new geopolitical system had emerged and as well as new security tasks we had to face. Complex cooperation between all relevant participants with precise responsibilities are required to prove security of the state and it's citizens. Centrum responsible for analyzing and monitoring security situation at home or abroad si one of these elements. Final information about evolution of the situation and possible impact to security enviroment of the state would forward to relevant representatives of the state executive. Next collumns are dealing with the process of creation such a centre in conditions of the Slovak republic.

Key words: security enviroment, security system, security strategy, security system's conception, intention of the situation centre's establishment.

1. Lubomír Klačko, PhDr., Kancelária BR SR, Námestie slobody 1, Bratislava 813 70, lubomir.klacko@vlada.gov.sk, 02/20925152;
2. Jozef Lužák, PaedDr. Kancelária BR SR, Námestie slobody 1, Bratislava 813 70, jozef.luzak@vlada.gov.sk, 02/20925452

ÚVOD

Po rozpade Sovietskeho zväzu a ukončení bipolárneho rozdelenia sveta sa zmenila aj geopolitická situácia, ktorá zo sebou priniesla nové hrozby a riziká, na ktoré museli krajiny adekvátne reagovať. Situácia si vyžadovala, a stále vyžaduje, úzku spoluprácu všetkých zložiek štátu, teda bezpečnosť už nebola len o vojenských ohrozeniach a teda prestala byť len doménou armády. Tejto skutočnosti čelilo aj Slovensko. Vládni predstavitelia si ešte pred vstupom do medzinárodných organizácií (Organizácia severoatlantickej zmluvy, Európska únia) plne uvedomovali potrebu transformácie bezpečnostného systému Slovenskej republiky, ktorý by zaručoval bezpečnosť občana a štátu. Takýto systém predstavoval komplex subjektov s presne zadaným postavením a úlohami v ňom. Jedným z takýchto subjektov mal byť aj analytický prvok, ktorý by monitoroval, vyhodnocoval a poskytoval informácie. V nasledujúcich kapitolách sa oboznámime s faktami, ktoré viedli k vytvoreniu myšlienky zriadenia analytického prvku a ako sa tento prvok „usadil“ v bezpečnostnom systéme Slovenskej republiky.

1 PODNETY K VYTVORENIU ANALYTICKÉHO CENTRA (SITUAČNÉ CENTRUM)

Zriadenie určitého analytického subjektu vyplýva nielen z akademických definícií bezpečnostnej politiky a bezpečnostného systému. Táto skutočnosť, sa objavuje aj v oficiálnych dokumentoch a materiáloch legislatívnej povahy schválených vládou Slovenskej republiky (ďalej len SR) a Národnou radou SR.

1.1 AKADEMICKÁ OBEC

Bezpečnostný systém štátu vytvára sústava jednotlivých subjektov, ktoré môže štát využiť pri zaistení bezpečnosti a riešení krízových situácií. Takisto slúži štátu na realizáciu zámerov v oblasti bezpečnostnej politiky. Medzi hlavné úlohy patrí ochrana národných bezpečnostných záujmov, analyzovanie bezpečnostného prostredia, sledovať jeho zmeny a v prípade negatívnych udalostí proti nim adekvátne zareagovať a eliminovať ich. Bezpečnostný systém by mal byť budovaný na základe týchto úloh, skutočností. Mal by pôsobiť kompaktné, kde všetky prvky spolupracujú pri zaisťovaní bezpečnosti v konkrétnom období. (Ušiak, 2012) Na základe tejto skutočnosti si môžeme položiť otázku, ktoré subjekty spolupracujú na zachovávaní bezpečnostného prostredia, ako ich môžeme rozčleniť. V teoretickej rovine Židek a Cibáková (2009) rozdelili tieto subjekty do troch kategórií: *zložka riadenia* – orgány podieľajúce sa na tvorbe zámeru bezpečnostnej politiky a uvádzanie do praxe; *výkonná zložka* – realizácia zámeru bezpečnostnej politiky; *zabezpečovacia zložka* – jej úlohou je zabezpečovať informácie dôležité pre fungovanie bezpečnostného systému a spravovanie dostupných zdrojov pre potreby zaisťovania bezpečnosti štátu. Pre účel tejto práce je dôležitá najmä časť o analyzovaní bezpečnostného prostredia a v teoretickom návrhu je dôležitá zabezpečovacia zložka.

1.2 BEZPEČNOSTNÉ STRATÉGIE SR

Definovanie a úlohy bezpečnostného systému sú súčasťou aktuálnej bezpečnostných stratégií z roku 2005 ako aj predchádzajúcej schválenej v roku 2001. Strategickým dlhodobým cieľom bezpečnostnej politiky uvádzanej v Bezpečnostnej stratégii z roku 2001 je udržať, alebo obnoviť stav bezpečnosti, ktorým je umožnené realizovať životné a dôležité záujmy štátu. Tento cieľ by mal byť splnený aj na základe neustálej a odbornej analýze bezpečnostného prostredia SR a pripravenosti štátu reagovať na bezpečnostné výzvy. Aby mohol štát realizovať bezpečnostnú politiku musí vláda SR zabezpečiť vytvorenie komplexného, integrovaného a usporiadaného bezpečnostného systému so stanovenou hierarchiou a jasnými kompetenciami. Tento systém musí analyzovať bezpečnostné prostredie z globálneho, regionálneho a subregionálneho hľadiska, ďalej vyhodnocovať bezpečnostné riziká a ohrozenia a pripravovať návrhy na ich riešenie. (Bezpečnostná stratégia 2001, čl 30,31,71,73)

V Bezpečnostnej stratégii z roku 2005 je základný cieľ bezpečnostnej politiky definovaný ako zaručovanie bezpečnosti občana a štátu v bezpečnostnom prostredí, ktoré je stabilné a predvídateľné. Dôležitá úloha pri plnení bezpečnostnej politiky štátu je taktiež ponechaná funkčnému bezpečnostnému systému, ktorý je rozhodujúcim prostriedkom jej zabezpečovania. Systém predstavuje mnohostranný komplex nástrojov (zahraničnopolitické, vnútroštátne, ekonomické, vojenské, sociálne, ekologické), ktoré sa navzájom ovplyvňujú. Základom pre správne fungovanie bezpečnostného systému sú tri efektívne zložky – zákonodarná, výkonná a súdna moc, pričom najvyšším orgánom krízového riadenia je vláda. Bezpečnostný systém by mal identifikovať vznikajúcu krízovú situáciu, zabezpečiť včasné varovanie a analyzovať jej dosah na bezpečnostné záujmy SR; preventívne pôsobiť proti ich vzniku, alebo ich eliminovať na začiatku; reagovať na najpravdepodobnejšie hrozby, prispôbovať sa zmenám bezpečnostnej situácie vrátane reakcie na neočakávané hrozby. (Bezpečnostná stratégia 2005, čl. 34,37,38)

1.3 KONCEPCIE BEZPEČNOSTNÉHO SYSTÉMU SR

Proces kreovania bezpečnostného systému môžeme označiť za komplikovaný a počas tohto obdobia dochádzalo k mnohým zmenám, ktoré v konečnom dôsledku zapríčiňovali odkladanie pripravených návrhov z dôvodu ich neaktuálnosti, nedostatočnosti a boli navrhnuté ich dopracovania, alebo prišlo k zmene postov, ktoré uprednostnili najskôr vypracovanie vlastných analýz systému. Prvá koncepcia bezpečnostného systému bola predložená na rokovanie vlády SR v roku 2002 a bola schválená s pripomienkami uznesením vlády SR č. 1098/2002.

V návrhu prvej koncepcie bezpečnostného SR bolo konštatované, že SR nemá vytvorené stále ústredné situačné a analytické pracovisko (ďalej len SITCEN) na nepretržité analyzovanie bezpečnostnej situácie doma a v zahraničí. Ako dočasné a náhradné riešenie bolo na Ministerstve zahraničných vecí a európskych záležitostí SR

zriadené Dočasné SITCEN SR¹, ktoré však vzhľadom na svoj charakter má vytýčenú pôsobnosť na monitoring krízových situácií v zahraničí, ich vyhodnocovanie a predkladanie návrhov vláde SR na ich riešenie. Pri Bezpečnostnej rade SR by mal byť vytvorený Ústredný SITCEN, ktorý by pre svoju činnosť využíval aj informácie získané spravodajskými službami. Samozrejme presné zásady spolupráce by upravoval zákon. Konceptia mala ambície vytvoriť SITCEN-y s regionálnou pôsobnosťou na úrovni miestnej štátnej správy a vyšších územných celkov. Napokon v záverečnej časti koncepcie je v modeli č. 1 navrhnuté SITCEN ako analytický prvok Bezpečnostnej rady SR, ktorý získava a analyzuje informácie ohľadom vývoja bezpečnostného prostredia a možných rizík a ohrození. Výstupom mala byť Denná situačná správa pre predsedu, podpredsedu a členov Bezpečnostnej rady SR, prezidenta SR a predsedu Národnej rady SR. (Návrh Koncepcie bezpečnostného systému Slovenskej republiky, 2002).

Druhý návrh koncepcie bezpečnostného systému, prešiel medzirezortným pripomienkovým konaním, ale napokon nebol na rokovanie vlády SR predložený. Poukázal na zásadné nedostatky vo vtedajšom systéme, pre ktorý je charakteristická pomalá reakcia mechanizmov rozhodovania s množstvom inštitucionálnych komplikácií.

Na vrcholovej úrovni spomedzi viacerých nedostatkov absentoval aj subjekt krízového manažmentu, ktorý by neustále monitoroval bezpečnostné prostredie doma a v zahraničí. Záverom koncepcie bolo navrhnuté vytvoriť na vrcholovej úrovni Centrum krízového manažmentu Slovenskej republiky, v štruktúre Úradu vlády SR, ako centrum pre zabezpečovanie, riadenie a kontrolu bezpečnostného systému, ktorého súčasťou bolo plánované aj situačné centrum - SITCEN Slovenskej republiky. Tento prvok mal byť zameraný na koordinovanie plnenia úloh monitorovania, analyzovanie, vyhodnocovanie a plánovanie opatrení orgánov verejnej správy a ďalších orgánov štátu určených na riešenie úloh bezpečnosti štátu. Do pôsobnosti centra krízového manažmentu mala patriť aj koordinácia aktivít orgánov krízového riadenia štátu vrátane zabezpečenia prepojenia na situačné centrá iných krajín a medzinárodných organizácií s dôrazom na Európsku úniu, Organizáciu severoatlantickej zmluvy (ďalej ako NATO) (Návrh Zámeru výstavby a ďalšieho rozvoja bezpečnostného systému Slovenskej republiky do roku 2010, 2008). Môžeme tvrdiť, že obe koncepcie pristúpili k analýze bezpečnostného prostredia veľmi kriticky a poukázali na vážne nedostatky s návrhmi na ich odstránenie. Je však zvláštne prečo nedošlo k ich aktívnej realizácii. Môžeme sa len domnievať a teoretizovať, ale jedným z reálnych príčin bol problém rezortizmu a rôznorodosť názorov na riešenie, s neochotou prijať kompromisy.

¹ Dočasné situačné centrum SR bolo vytvorené uznesením vlády SR č. 1081/2000

1.4 SLOVENSKÁ LEGISLATÍVA A PRÍSTUPOVÉ ROKOVANIA DO NATO

Jednou z podmienok vstupu SR do NATO bolo podstúpiť reformný proces v oblasti bezpečnostného systému a jeho súčasti krízového manažmentu. Vláda SR uznesením č. 223/2005 vzala na vedomie materiál Záverečné vyhodnotenie plnenia Národného programu prípravy SR na členstvo v NATO (PRENAME). Konkrétne v ciele č. 9 sa deklaruje, že „*Vláda plne zavedie nový systém krízového manažmentu štátu ako súčasť bezpečnostného systému SR. Vláda zabezpečí plnú funkčnosť novej Bezpečnostnej rady SR a jej podriadených výborov a podporných štruktúr. Vláda vytvorí stále situačné centrum pre monitorovanie bezpečnostného prostredia doma aj v zahraničí*“. (Vyhodnotenie plnenia NP PRENAME za roky 1999 - 2004 a Časového plánu plnenia reforiem, 2005)

Vláda SR, tak ako sa deklaruje v ciele 9, zabezpečila plnú funkčnosť Bezpečnostnej rady SR, tým, že prijala zákon č. 110/2004 Z. z. o fungovaní Bezpečnostnej rady v čase mieru, kde Bezpečnostná rada SR pôsobí ako poradný orgán vlády SR, ktorého jednou z úloh je vyhodnocovanie bezpečnostnej situácie. Paragraf 2, písm. c ods. 1 spomenutého zákona uvádza, že Bezpečnostná rada SR využíva informácie Situačného centra SR, ktoré je zaradené v organizačnej štruktúre Kancelárie Bezpečnostnej rady SR (Zákon NR SR č. 110/2004 Z. z.). Kancelária Bezpečnostnej rady SR plní úlohy spojené s činnosťou Bezpečnostnej rady SR. V tejto súvislosti zabezpečuje plnenie koordinačných, odborných a konzultatívnych úloh týkajúcich sa bezpečnosti SR. Konkrétne pri vyhodnocovaní bezpečnostnej situácie v SR a vo svete spolupracuje so Situačným centrom Slovenskej republiky, ktorého štatút a úlohy schvaľuje vláda Slovenskej republiky (Štatút Bezpečnostnej rady Slovenskej republiky, 2004). Z uvedeného vyplýva, že pôsobnosť a miesto situačného centra v Bezpečnostnom systéme SR legislatívne zabezpečené.

2 SITUAČNÉ CENTRUM NATO A EURÓPSKEJ ÚNIE

Za účelom získania informácií ako riešia problematiku situačných centier vo svete bol realizovaný prieskum na viacerých podobných centrách mimo SR. Ako reprezentanti na medzinárodnej úrovni, uvádzame pracoviská EÚ a NATO.

Situačné centrum NATO (ďalej ako SITCEN) SITCEN bol zriadený v roku 1968 a odvtedy prešiel určitými zmenami, aby sa prispôbil prostrediu v ktorom funguje. Jeho hlavnou úlohou je upozorňovať a poskytovať situačné pohľady pre Severoatlantickú radu a Vojenskému výboru pri výkone ich úloh v mierom období, v napätom období alebo počas krízy. Túto činnosť zabezpečuje prostredníctvom získavania, výmeny a šírenia informácií zo všetkých možných dostupných zdrojov z vonkajšieho alebo z vnútorného prostredia. Čo sa štruktúry týka, SITCEN je umiestnený medzi medzinárodným civilným tímom a medzinárodným vojenským tímom a je zložený z ľudí oboch tímov. Generálny sekretár NATO, ktorý zastupuje Severoatlantickú radu, zodpovedá za celkovú politiku, všeobecnú organizáciu

a efektívne fungovanie SITCENU. Súčasťou je aj podporný prvok - pozorovací tím (Watch Staff Support Branch), ktorý je zodpovedný za prijímanie, výmenu a šírenie informácií (politických, ekonomických, vojenských a teroristických) nonstop. Taktiež poskytuje geografický informačný servis veliteľstvu NATO a pôsobí ako centrálné stredisko pre GEO záležitosti pre hlavné vedenie, pracovné skupiny a cvičenia (www.nato.int)

Situačné centrum Európskej únie (ďalej ako EU INTCEN) poskytuje spravodajské analýzy, včasné upozornenia pre vrcholových predstaviteľov EÚ pre zahraničné vzťahy a bezpečnostnú politiku, pre Európsku službu a pre vonkajšiu činnosť. Je zložené z dvoch divízií- analytickej divízie a divízie pre všeobecné a externé vzťahy. Zdrojovou oblasťou pre jeho činnosť sú najmä informácie poskytované spravodajskými službami členských štátov, voľné zdroje ako médiá, internet atď., diplomatické správy, konzulárne informácie, medzinárodné organizácie a správy z misií a zahraničných pracovných ciest. Hlavnou úlohou je poskytovať informácie, pre hlavných predstaviteľov EÚ inštitúcií, ktoré nie sú voľne dostupné, vystupovať ako samostatná jednotka pre prvotný kontakt s klasifikovanými skutočnosťami (<http://eeas.europa.eu>).

3 GENÉZA PREDKLADANIA NÁVRHOV NA ZRIADENIE ANALYTICKÉHO PRVKU SITCEN AŽ PO SÚČASNOSŤ

Prvým podnetom na predloženie dokumentu, ktorý by naštartoval procesy zriaďovania a špecifikoval požiadavky toľko očakávaného centra bolo uznesenie vlády č. 542 z 13. júla 2005 k Správe o bezpečnosti SR za rok 2004. Vláda SR v bode B.1. uvedeného uznesenia uložila predsedovi vlády, pripraviť a predložiť na rokovanie vlády SR projekt stáleho Situačného centra SR do 31.decembra 2005. Táto úloha nakoniec nebola splnená v navrhnutom termíne z dôvodu duplicitných úloh pri príprave Koncepcie bezpečnostného systému SR a uznesením vlády SR č. 503 zo 7. júna 2006 bol stanovený nový termín do 31. decembra 2006. Nakoniec materiál nebol predložený ani v náhradnom termíne. Materiál bol pripravený na predloženie na zasadnutie Bezpečnostnej rady SR, ale napokon bol z rokovania stiahnutý.

Bezpečnostná rada SR schválila materiál Návrh aktualizácie Plánu práce Bezpečnostnej rady Slovenskej republiky na rok 2006 na obdobie do konca roku 2006 v ktorom konštatovala, že úlohy, ktorých plnenie nadväzovalo na návrh na zmenu Koncepcie bezpečnostného systému Slovenskej republiky, budú splnené v roku 2007, prípadne v ďalších rokoch, po schválení Zámeru výstavby a ďalšieho rozvoja bezpečnostného systému Slovenskej republiky do roku 2010 (Záznam zo 14. zasadnutia Bezpečnostnej rady SR).

Zlomový bod nastáva v Správe o bezpečnosti SR za rok 2012, kde v časti opatrenia na zachovanie bezpečnosti bola formulovaná úloha č. 1, v gescii medzirezortnej pracovnej skupiny, pripraviť Zámer zriadenia stáleho Situačného centra pre vyhodnocovanie bezpečnostnej situácie v Slovenskej republike a vo svete

do 31. decembra 2014. Vláda SR prijala uznesenie č. 325 z 26. júna 2013, ktorým vzala správu na vedomie.

Tento materiál bol predložený na rokovanie vlády dňa 4. júna 2014 a bol schválený uznesením vlády č. 277/2014. V tejto verzii je vytvorenie SITCEN-u navrhované tak, aby nezasahovalo do pôsobnosti ústredných orgánov štátnej správy a iných štátnych orgánov. Jednotlivým ministerstvám bude naďalej ponechaná úloha, v rámci ich pôsobnosti navrhovať opatrenia na zachovávanie bezpečnosti SR, predchádzanie krízovým situáciám a návrhy riešenia vzniknutých krízových situácií.

V tomto dokumente sú rozpracované základné požiadavky ako by malo centrum fungovať a oblasti jeho činnosti: vytváranie aktuálneho a komplexného obrazu o bezpečnostnej situácii v SR a vo svete, požadované informácie o bezpečnostnom prostredí; požadované informácie o zdrojových kapacitách štátu a spôsobilostiach bezpečnostného systému; požadované nadväzné informačné procesy; proces informovania vlády SR. SITCEN mal byť podľa tohto zámeru národným kontaktným miestom pre oblasť bezpečnosti štátu v rámci medzinárodných bezpečnostných štruktúr; zdrojom relevantných informácií ohľadom bezpečnosti štátu pre vládu SR aby mohla informovať občanov, orgány verejnej správy a masmédiá. Navrhované riešenie predpokladalo využitie dostupných výsledkov činnosti analytických pracovísk na jednotlivých rezortoch ako aj výmenu informácií zo SITCEN na rezorty. Centralizácia procesov zberu, spracovania a vyhodnocovania informácií získaných okrem iného aj z týchto rezortných centier by umožnili zvýšiť validitu a reliabilitu získaných informácií. (Zámer zriadenia stáleho situačného centra slovenskej republiky, 2014).

Za účelom konkretizácie kompetencií, zamerania a náplne činnosti SITCEN bola spracovaná Štúdia uskutočniteľnosti, ktorá na základe analýz určuje najefektívnejší model prevádzky SITCENU. Materiál je utajený do stupňa utajenia Dôverné a vláda SR prijala uznesenie č. 48/2015 kde súhlasila s variantom č. 2 zriadenia stáleho Situačného centra SR a s použitím priestorových kapacít vo vlastníctve štátu prioritne v správe Ministerstva obrany SR. Taktiež uložila predsedovi Bezpečnostnej rady SR predložiť na rokovanie vlády štatút, úlohy a projekt stáleho Situačného centra SR, v ktorom budú špecifikované finančné požiadavky vrátane jeho krytia s termínom do 30. septembra 2015 (uznesenie vlády č. 48/2015). Zatiaľ posledným procesným krokom bolo schválenie Štatútu Situačného centra Slovenskej republiky uznesením vlády č. 77/2016 zo dňa 24. februára 2016. Materiál je utajený do stupňa utajenia Vyhradené. SITCEN je charakterizovaný ako analytický a informačný prvok verejnej moci v oblasti bezpečnosti štátu. Má vytvorený priestor na úzku spoluprácu s Národným bezpečnostným analytickým centrom a obdobnými prvkami v pôsobnosti orgánov štátu. Sú teda vytvorené predpoklady na to, aby SITCEN začlenený do Bezpečnostného systému SR začal plniť úlohy, definované svojim štatútom. Nie je definovaný ako orgán krízového riadenia, ale je súčasťou, ktorú využíva Bezpečnostná rada Slovenskej republiky, ktoré je orgánom krízového riadenia a zároveň poradným organom najvyššieho orgánu krízového riadenia – vlády SR. Ambíciou jeho analytických produktov sú optimalizované informácie strategického

charakteru spracovávané z podkladov iných rezortov a spolupracujúcich organizácií o aktuálnych procesoch ovplyvňujúcich bezpečnostné prostredie Slovenskej republiky v geopolitickom priestore sveta.

ZÁVER

Týmto príspevkom sme chceli poukázať na doplnenie Bezpečnostného systému SR o jeden chýbajúci prvok, ktorý mala Slovenská republika ambície zriadiť už v roku 2004. Môžeme viesť polemiku, prečo tento prvok nebol zriadený tesne pred, alebo hneď po vstupe do NATO, nakoľko to bola jedna z mnohých podmienok vstupu, prečo až teraz? Pravdepodobne možno povedať, že jednou z príčin boli aj politické zmeny v danom období a nové garnitúry mali svoje predstavy o fungovaní štátu a jeho zložiek. Vrcholí predstavitelia hľadali optimálny variant, štruktúru bezpečnostného systému. Prelom nastal v roku 2013 s návrhom opatrenia v správe o bezpečnosti, ktorý bol do značnej miery ovplyvnený aj hektickými zmenami bezpečnostného prostredia v tomto období.

LITERATÚRA

- [1] Bezpečnostná stratégia Slovenskej republiky. Bratislava: NR SR 2001. 11 s. [cit. 2016-04-06]. Dostupné na internete: <https://web.archive.org/web/20130216175625/http://merln.ndu.edu/whitepapers/SlovakiaSecurity2001.pdf>
- [2] Bezpečnostná stratégia Slovenskej republiky. Bratislava: NR SR 2005. 15 s. [cit. 2016-04-06]. Dostupné na internete: <https://mod.gov.sk/data/files/833.pdf>
- [3] EUINTCEN. 2015. [cit. 2016-04-04]. Dostupné na internete: http://eeas.europa.eu/factsheets/docs/20150206_factsheet_eu_intcen_en.pdf
- [4] Návrh Konceptie bezpečnostného systému Slovenskej republiky. Bratislava: Vláda SR 2002. [cit. 2016-04-05]. Dostupné na internete: <http://www.rokovania.sk/Rokovanie.aspx/BodRokovaniaDetail?idMaterial=13348>
- [5] Návrh Zámeru výstavby a ďalšieho rozvoja bezpečnostného systému Slovenskej republiky do roku 2010. Bratislava: Vláda SR 2008. [cit. 2016-04-05]. Dostupné na: <http://www.rokovania.sk/Rokovanie.aspx/BodRokovaniaDetail?idMaterial=9102>
- [6] Situation Centre (SITCEN). 2015. cit. [2016-04-04]. Dostupné na internete: http://www.nato.int/cps/en/natohq/topics_57954.htm
- [7] Štatút Bezpečnostnej rady Slovenskej republiky. Bratislava: Vláda SR 2004. [cit. 2016-04-06]. Dostupné na internete: http://www.vlada.gov.sk/data/files/6371_statut-a-ulohy.pdf
- [8] UŠIAK, J., Bezpečnostná politika Slovenskej republiky a vybrané bezpečnostné dokumenty (učebné texty). Banská Bystrica: Univerzita Mateja Bela v Banskej Bystrici, 2012. 250 s. ISBN 978-80-557-0438-8
- [9] Uznesenie vlády č. 48/2015 zo dňa 28. januára 2015. Bratislava: Vláda SR 2015. [cit. 2016-04-06]. Dostupné na internete:

- [http://www.rokovania.sk/File.aspx/ViewDocumentHtml/Uznesenie 14627?listName=Uznesenia&prefixFile=m_](http://www.rokovania.sk/File.aspx/ViewDocumentHtml/Uznesenie%2014627?listName=Uznesenia&prefixFile=m_)
- [10] Vyhodnotenie plnenia NP PRENAME za roky 1999 - 2004 a Časového plánu plnenia reforiem. Bratislava: Vláda SR 2005. [cit. 2016-04-04]. Dostupné na internete: http://www.rokovania.sk/File.aspx/ViewDocumentHtml/Mater-Dokum-16030?prefixFile=m_
- [11] Zákon č. 110/2004 Z. z. fungovaní Bezpečnostnej rady v čase mieru. [cit. 2016-04-05] Dostupné na internete: http://www.vlada.gov.sk/data/files/6353_110-novela.pdf
- [12] Zámer zriadenia stáleho situačného centra slovenskej republiky. Bratislava: Vláda SR 2012. 16 s. [cit. 2016-04-06]. Dostupné na internete: http://www.rokovania.sk/File.aspx/ViewDocumentHtml/Mater-Dokum-165384?prefixFile=m_
- [13] Záznam zo 14. zasadnutia Bezpečnostnej rady SR. Bratislava: Bezpečnostná rada SR 2006. [cit. 2016-04-05]. Dostupné na internete: <http://www.vlada.gov.sk/zaznam-zo-14-zasadnutia-bezpecnostnej-rady-sr-zo-dna-11-oktobra-2006/>
- [14] ŽÍDEK, R., CIBÁKOVÁ, S. Bezpečnosť štátu. Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl gen. M R. Štefánika, 2009. 110 s. ISBN 978-80-8040-375-1